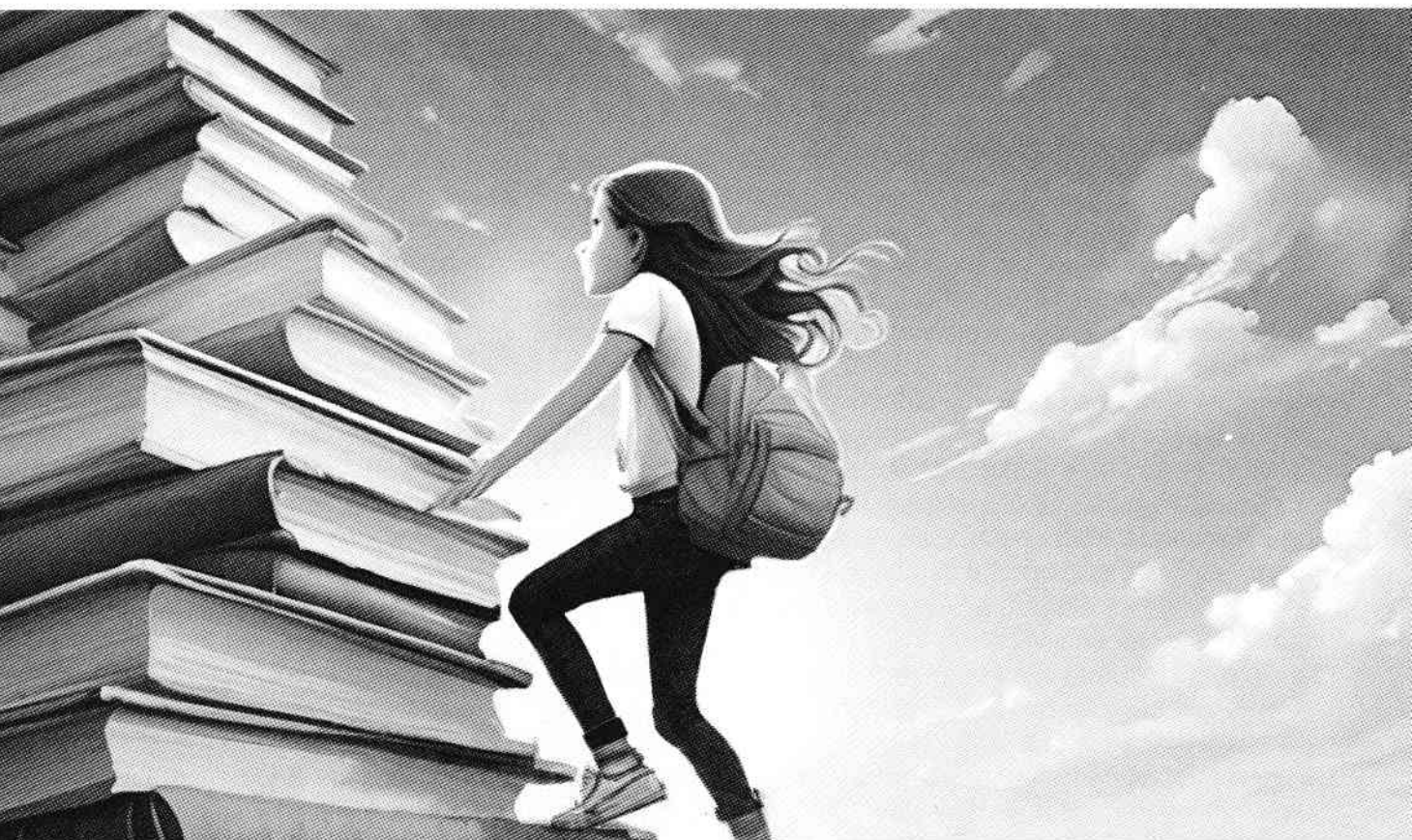

LIBRIS

We know
books

Teste de antrenament pentru Evaluarea Națională **LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ**

Clasa a VII-a

Delia-Monica Georgescu
Diana-Raluca Răducanu

CORINT
EDUCAȚIONAL

Cuprins

CUVÂNT-ÎNAINTE	3
Test 1	5
Test 2	10
Test 3	15
Test 4	20
Test 5	25
Test 6	30
Test 7	35
Test 8	41
Test 9	47
Test 10	52
Test 11	58
Test 12	63
Test 13	69
Test 14	73
Test 15	78
Test 16	83
Test 17	88
Test 18	93
Test 19	98
Test 20	104

Barem de evaluare și de notare 1	111
Barem de evaluare și de notare 2	116
Barem de evaluare și de notare 3	121
Barem de evaluare și de notare 4	125
Barem de evaluare și de notare 5	129
Barem de evaluare și de notare 6	134
Barem de evaluare și de notare 7	139
Barem de evaluare și de notare 8	143
Barem de evaluare și de notare 9	147
Barem de evaluare și de notare 10	152
Barem de evaluare și de notare 11	157
Barem de evaluare și de notare 12	162
Barem de evaluare și de notare 13	166
Barem de evaluare și de notare 14	171
Barem de evaluare și de notare 15	176
Barem de evaluare și de notare 16	181
Barem de evaluare și de notare 17	185
Barem de evaluare și de notare 18	189
Barem de evaluare și de notare 19	194
Barem de evaluare și de notare 20	198
Recomandări pentru redactarea răspunsurilor la cerințele de tip compunere	203
Bibliografie	210

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă 10 puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I

70 de puncte

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Luvru*... De câte ori mi-am răsărit retina cu comorile acestui loc încărcat de istorie și artă? Mă plimb singură, citesc și îmi încarc sufletul. Mă bucur de fiecare pictură, fiecare sculptură și fiecare sală, încercând să-mi imaginez viața în Grecia antică, la curtea Regelui Soare sau în Imperiul Otoman. În momentele acelea, am senzația că mă pierd într-o buclă a timpului. Uneori, plec pe urmele dragostei, așa cum a fost surprinsă și trăită de-a lungul secolelor. Alteori, rătăcesc în căutarea frumuseții supreme, atemporale, aceea pe care Platon pretindea că niciun artist nu o poate atinge, contemplând geniul creator.

Mă găseam în fața *Victoriei din Samothrace* când am fost înconjurată de un grup de turiști.

— Statuia datează din secolul II î.H. și o reprezintă pe zeița Nike, ce coboară pe pământ pentru a onora învingătorul, spune ghidul. Ea este surprinsă în momentul în care atinge prova corabiei. După cum vedeți, piciorul drept atinge puntea, cel stâng este încă lejer, în aer, aripile sunt desfăcute, iar hainele lipite de corp. Pentru a reda bătaia vântului, tehnica folosită este...

— Aceasta sunt eu... îmi șoptește turista de lângă mine.

O privesc surprinsă și zâmbesc. Și eu, aș vrea să îi spun, dar îmi îndrept din nou atenția spre ghid, în speranța de a afla ceva nou.

— De la descoperirea sa în 1863, statuia a fost restaurată de patru ori. Prima restaurare totală a început în 1879 și a durat patru ani. Partea stângă a bustului, centura și toată aripa dreaptă au fost integral refăcute...

— Aceasta sunt eu... îmi șoptește din nou turista de lângă mine.

O privesc și mai surprinsă ca prima dată, dar îi zâmbesc. Nu știu de ce țin să îmi spună mie lucrul acesta. O privesc cu coada ochiului. Este brunetă, părul tuns într-o formă ștrengărească, silueta zveltă. O frumusețe deosebită, naturală, radioasă. Dar, evident, nu are aripi. Sau poate nu le văd eu...

Câteva minute mai târziu, ghidul termină prezentarea și grupul se îndreaptă către următoarea operă de artă. Turista rămâne în fața statuii. *Victoria din Samothrace* o fascinează vizibil. Nu mă miră, o lume întreagă vine să o vadă. După ce o privește din toate unghiurile, începe să pozeze în aceeași postură ca statuia, punându-și șalul pe brațele întinse. Mă roagă să-i fac o poză. Nu mi-au plăcut niciodată pozele „turistice”, dar o ajut. Când îi înapoiez aparatul de fotografiat, îmi mulțumește și îmi spune cu un zâmbet încântat pe buze, pentru a treia oară:

— Aceasta sunt eu...

— Cred că am înțeles ideea, îi răspund ușor ironic. E doar a treia oară când mi-o spuneți...

— Da?! răspunde ea încurcată. O, îmi cer scuze, nu mi-am dat seama. Sufăr de amnezie anterogradă*. Văzându-mi privirea mirată, adaugă: Memoria de scurtă durată e praf. Un accident...

— Îmi cer scuze, nu voiam...

— Nu aveți de ce. Sunt obișnuită. Nu mă mai afectează. Am devenit insensibilă, spune râzând.

— Îmi pare rău...bâigui, luată pe nepregătite. Nu anticipasem un astfel de dialog cu o necunoscută.

Tânăra se întoarce spre statuie și, privind-o lung, spune:

— Aceasta sunt eu. Acesta e momentul. Începutul și sfârșitul. Aripile încă desfăcute, vântul lipindu-mi rochia de corp, un picior pe pământ, celălalt în spate... Eram pe punctul de a ajunge unde îmi doream.

Dă să se întoarcă, nu vede treapta și alunecă pe scări. Mă reped să o prind și mi se scurge moale în brațe, ca și cum ar fi leșinat. Mă panichez. Grupul ei s-a îndepărtat, iar eu nu știu ce să fac.

— Nu ați vrea să vă așezați? o întreb îngrijorată. Să beți puțină apă?

— Este probabil doar o cădere de glicemie, nimic îngrijorător. Ar trebui să mănânc ceva. [...]

O spune ca și cum ar vorbi despre altcineva. Eu cad pur și simplu în mușenie. Sunt siderată. Nu înțeleg de ce îmi spune mie toate astea și nu știu cum să reacționez. Oricât aș încerca să fiu și eu detașată – până la urmă nu e decât un om străin –, vorbele ei îmi fac rău. Mă dor. Ea îmi observă stinghereala și mă liniștește:

— Îmi cer scuze, nu voiam să vă șochez. Pentru mine, lucrurile acestea au devenit ca un fapt divers. După ce m-am dus la fund, a trebuit să ies la suprafață și m-am detașat. Știu că sună groaznic. Chiar a fost. Dar tocmai pentru că a fost groaznic, acum mi se pare că zbor...

— Unde ați găsit forța de a trece peste toate astea?!

— În familie. Au fost minunați. Am avut bineînțeles și momente în care am vrut să pun capăt la tot... Dar, încet-încet, cu fiecare pas înainte, am reușit să ies la liman, spune cu un zâmbet larg pe buze. Dincolo de moarte și viață e... victoria. Iar eu le-am trăit pe toate. De aceea m-a marcat statuia aceea. O parte intactă, o parte frântă, dar aripile desfăcute și recompensa învingătorului. Aceasta sunt eu...

Ne-am despărțit o oră mai târziu și am privit-o îndepărtându-se. Ușoară, plină de viață, însetată de viață. S-a mai întors o dată și brațul ei, ridicat să mă salute, părea într-adevăr o aripă, cu șalul unduit de mișcarea lui. În clipa aceea, chiar era ea... Dar, în timp ce *Victoria din Samothrace* își pierduse... capul, necunoscuta mea era desăvârșită. O frumusețe atemporală, ce învinsese moartea și viața. Găsisem ce căutasem... la Luvru.

Victoria Serman, *Dincolo de moarte și viață... victoria*

*Luvru – cel mai mare muzeu de istorie și artă din Franța și unul dintre cele mai importante muzee din lume

*amnezie anterogradă – incapacitatea de a forma amintiri noi, în urma unui accident care a provocat o leziune cerebrală

Textul 2

Nike din Samothrace, o sculptură grecească reprezentând-o pe zeița Victoriei, se află la muzeul Luvru din Paris. A fost descoperită în sanctuarul zeilor Cabiri de pe insula grecească Samothraki. A fost creată, probabil, în jurul anului 190 î.H. și se presupune că este opera unui sculptor de pe insula Rodos.

În 1863, diplomatul francez Charles Champoiseau a descoperit pe această insulă fragmente ale statuii, care au fost reconstituite la fața locului și aduse la Paris. Zece ani mai târziu, arheologi austrieci au scos la lumină alte părți ale ei, inclusiv două degete. În 1879, francezii au descoperit soclul, iar în 1950 a fost găsită palma mâinii drepte. Capul și brațele nu au fost găsite.

Statuia reprezintă, probabil, un monument închinat zeiței Nike drept mulțumire pentru victoria navală repurtată asupra regelui seleucid Antioh al III-lea. De aceea este înfățișată precum una dintre

sculpturile care erau instalate la prora unei corăbii. Statuia, fără soclu, măsoară 2 metri și 75 de centimetri. Soclul este din marmură gri provenită din insula Rodos, iar statuia propriu-zisă din marmură albă adusă din insula Paros.

Copii în mărime originală ale celebrei statui pot fi văzute la Universitatea Tehnică din Berlin și la Universitatea din Zürich.

Adaptare după wikipedia.com

A. Scrie răspunsul pentru cerințele de mai jos cu privire la textele date.

1. Notează două nume de țări menționate în textul 1.

2 puncte

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Cea dintâi restaurare totală a *Victoriei din Samothrace* începe în:

a. 1863

b. 1879

c. 1882

d. 1900

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Muzeul unde este expusă statuia originală este:

a. pe insula Samothrace

b. în Paris

c. în Zürich

d. în Berlin

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. **2 puncte**
Sentimentul trăit de naratoare în raport cu povestea străineii este:

a. tristețe

b. entuziasm

c. uimire

d. nemulțumire

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a marca dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte: **6 puncte**

Textul 1	Adevărat	Fals
Statuia reprezintă recompensa învingătorului.		
Privirea zeiței Victoria reprezentată de statuie este impresionantă.		
În muzeul Luvru, există opere de artă ce provin atât din Grecia antică, cât și din perioada Imperiului Otoman.		
Textul 2	Adevărat	Fals
Antioh al III-lea din Siria a fost învins într-o bătălie terestră.		
<i>Nike din Samothrace</i> este o pictură celebră.		
Statuia a fost descoperită în insula Rodos în stare impecabilă.		

6. Menționează, în unu – trei enunțuri, tiparul textual din fiecare dintre fragmentele de mai jos, justificând alegerea cu câte o trăsătură specifică. **6 puncte**

a. „După ce o privește din toate unghiurile, începe să pozeze în aceeași postură ca statuia, punându-și șalul pe brațele întinse. Mă roagă să-i fac o poză...”

b. „Statuia reprezintă, probabil, un monument închinat zeiței Nike drept mulțumire pentru victoria navală repurtată asupra regelui seleucid Antioh al III-lea. De aceea este înfățișată precum una dintre sculpturile care erau instalate la prora unei corăbii.”

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

8. Crezi că oamenii din jurul nostru pot constitui exemple de viață? Motivează-ți răspunsul, în 50-100 de cuvinte, valorificând textul 1. **6 puncte**

9. Asociază fragmentul din opera literară „Dincolo de moarte și viață... victoria” de Victoria Serman cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50-100 de cuvinte, o valoare comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

B. Scrie răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos.

1. Ordonează alfabetic următoarele cuvinte, scriind, în ordine, literele corespunzătoare răspunsurilor: **2 puncte**

a. răăcesc	b. reprezintă	c. piciorul	d. pentru

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
Conțin diftong ambele cuvinte din seria:

a. „atenția”, „pretindea”	b. „dragostei”, „ușoară”	c. „eu”, „viața”	d. „hainele”, „fotografiat”
---------------------------	--------------------------	------------------	-----------------------------

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Cuvântul subliniat este utilizat cu sens propriu de bază în enunțul:

- a. „O privesc cu coada ochiului.”
- b. „Uneori plec pe urmele dragostei.”
- c. „Pentru a reda bătaia vântului, tehnica folosită este...”
- d. „S-a mai întors o dată și brațul ei, ridicat să mă salute, părea într-adevăr o aripă.”

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Cuvintele scrise înclinat în enunțul 1. „*Copii* în mărime originală ale celebrei statui pot fi văzute la Universitatea Tehnică din Berlin și la Universitatea din Zürich.” și în enunțul 2. „Cunosc niște *copii* care studiază limba portugheză.”

sunt:

a. paronime	b. omonime	c. omografe	d. omofone
-------------	------------	-------------	------------

5. Selectează, din secvența următoare, trei pronume în cazuri diferite, pe care le vei preciza: „Aceasta sunt eu... îmi șoptește turistă de lângă mine.” **6 puncte**

Pronumele	Cazul pronumelui

6. Alcătuieste (1) o propoziție interogativă, în care pronumele personal „eu” să fie complement prepozițional, și (2) o propoziție exclamativă, în care substantivul comun „statuie” să fie complement direct. **6 puncte**

7. Transcrie propozițiile din fraza următoare, precizând felul acestora (principală/subordonată): „Nu știu de ce ține să îmi spună mie lucrul acesta.” **6 puncte**

8. Scrie, în spațiile libere, forma corectă a cuvintelor subliniate în următorul enunț reprezentând mesajul unui copil către colegul său: **6 puncte**

Consider că organizatorul expoziției/expozeului a dat dovadă de mult bun gust/bun-gust în alegerea exponatelor celor mai valoroase/cele mai valoroase. Statuia Victoriei din Samothrace m-a făcut să cunosc mai bine istoria grecească/greacă. Colegii noștri/nostrii au avut cu siguranță ce învăța și auzi/auzii.

Consider că organizatorul a dat dovadă de mult în alegerea exponatelor Statuia Victoriei din Samothrace m-a făcut să cunosc mai bine istoria Colegii au avut cu siguranță ce învăța și

SUBIECTUL II

20 de puncte

Imaginează-ți că te numești Ionuț/Ioana Popescu și că ai petrecut o săptămână într-o tabără de creație artistică. Redactează o scrisoare adresată părinților tăi, de cel puțin 150 de cuvinte, în care să le povestești cum s-a desfășurat întâlnirea cu un artist plastic (pictor sau sculptor) invitat de organizatori. Inserează o secvență argumentativă de minimum 30 de cuvinte. Locul redactării scrisorii este Gura Humorului, iar data este 20 septembrie 2025.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

– conținutul compunerii – **12 puncte**
– redactarea compunerii – **8 puncte** (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudine gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; respectarea normelor de ortografie – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitate – 1 punct).

Notă! Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă 10 puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I

70 de puncte

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Ei bine, și în felul ăsta se scurseră vreo trei-patru luni. Iarna era în toi acum. În tot acest răstimp, n-am lipsit nici măcar o singură zi de la școală și eram acum în stare să deslușesc literele, să citesc și să scriu cât de cât, ba chiar învățasem pe deasupra tabla înmulțirii până la șase ori șapte face treizeci și cinci. Cred că nicidecum n-aș fi în stare să trec de hopul ăsta, chiar dacă ar fi să trăiesc viața fără de moarte. Nu mă prea împac eu prea bine cu aritmetica.

La început, nu puteam să înghit școala, dar, cu timpul, m-am deprins și cu asta. De câte ori mă ajungea osteneala, trăgeam chiulul, iar chelfăneala de care aveam parte în ziua următoare îmi prindea bine și mă mai înviora. Așa se face că, cu cât mă duceam mai des la școală, cu atât mi se părea mai lesne. Începusem chiar să mă învăț cu felul de a se purta al văduvei, care nu mă mai făcea să mă urc pe pereți. Ce mă necăjea cel mai tare era că trebuia să-mi am sălașul într-o casă și să dorm într-un pat, dar, înainte ca vremea să se fi răcorit de-a binelea, o zbugheam când și când de acasă și dormeam în pădure, doar așa, ca să mai trag și eu câte un somn așa cumsecade, aducător de odihnă. Vechile mele năravuri îmi plăceau mai mult, asta e de înțeles, dar începusem să mă dedau puțin câte puțin și la cele noi. Văduva spunea că am apucat-o pe calea cea bună, cu pași mici, dar siguri, și că nu se mai rușina cu mine.

Într-o dimineață, la masă, s-a întâmplat să răstorn solnița. Am întins cât am putut de repede mâna după un fir de sare pe care să-l arunc peste umărul stâng, pentru a pune pe fugă ghinionul, dar domnișoara Watson s-a repezit și m-a prins de mână, spunându-mi:

— Ține-ți mâinile acasă, Huckleberry, că parcă ai două mâini stângi!

Văduva mi-a luat apărarea, dar eram încredințat că atâta lucru nu e de-ajuns ca să alunge piaza rea. După masă, am plecat cătrănit și speriat, muncindu-mi mîntea ce o să am de pătit și când anume. Te mai poți fofila de unele necazuri, dar de o nenorocire așa de mare nu ai cum să scapi. Prin urmare, m-am pleoștit de-a binelea și am tăiat frunză la câini în stînga și-n dreapta, supărat și cu ochii-n patru.

M-am dus în grădinița din fața casei și m-am cocoțat pe pârleazul din gardul cel mare. Pământul era acoperit cu un strat subțire de zăpadă proaspăt căzută, în care se deslușeau limpede urme de pași. Veneau dinspre pietrărie și zăboveau nițel în dreptul pârleazului, după care își vedeau de drum în lungul gardului. Curios lucru că drumețul nu se încumetase să intre, după ce se foise atâta prin preajma pârleazului. Nu izbuteam să mă dumiresc din ce pricină. Mă bătea gândul să pornesc pe urmele pașilor, dar înainte de

toate m-am oprit să le cercetez mai cu luare-aminte. La început, n-am băgat nimic de seamă, dar mai apoi am văzut în urma lăsată de piciorul stâng o cruce făcută de niște ținte cât toate zilele, pesemne ca să-l pună pe fugă pe Necuratul.

În clipa următoare, coboram dealul în goana mare. Din când în când, aruncam câte o privire peste umăr, dar n-am zărit pe nimeni. Și așa, într-o fugă nebună, am ajuns la judecătorul Thatcher.

— Ce-ai pățit, măi băiete, îmi zise el, abia-ți mai tragi sufletul!? Ai venit să-ți încasezi dobânda?

— Nu, domnule... Da' ce, am de luat ceva?

— Firește, chiar aseară ți-a venit dobânda pe o jumătate de an, mai bine de o sută cincizeci de dolari. Pentru tine înseamnă o adevărată bogăție. N-ar fi rău să-i pun și peăștia lângă ceilalți șase mii de dolari, altfel o să-i toci cât ai bate din palme.

— Nu, domnule, îi răspund eu, nici nu vreau să mă ating de ei. Nu-i vreau nici peăștia, nici pe ceilalți șase mii. Vreau să-i luați dumneavoastră, vi-i dau pe toți.

Judecătorul păru cuprins de mirare. Era limpede că nu pricepe o iotă.

— Adică, măi băiete, ce vrei să spui cu asta?

— Vă rog, nu mă întrebați. Nu-i așa că-i luați și cu asta basta?

— Bine, îi iau, dar nu înțeleg nimic. Ce s-a întâmplat?

— Vă rog din tot sufletul, luați-i și nu mă mai întrebați nimic, nu mă obligați să vă îndrug minciuni.

Mark Twain, *Aventurile lui Huckleberry Finn*

Textul 2

JOC DE ROLURI PE X (FOSTUL TWITTER)

Vârsta / Nivel de dificultate: 7+ / ***

Pe scurt

Numeroși profesori ne-au informat că nu folosesc X (fostul Twitter), însă, chiar dacă nu utilizați această platformă în scopuri de socializare, cea mai cunoscută platformă de microblogging este un instrument minunat pentru e-learning, iar utilizarea la clasă nu trebuie să vă sperie! În realitate, utilizarea X (Twitter) poate fi o experiență eliberatoare pentru profesori și elevi, deoarece este familiară, flexibilă și distractivă. În cadrul acestei activități, noi am utilizat X pentru a preda anumite aspecte ale istoriei și, în mod special, pentru a ajuta elevii să înțeleagă trăirile, motivele de îngrijorare și experiențele persoanelor din epocile trecute.

Descrierea activității

Alegeți un context istoric – noi am optat pentru copiii care au fost evacuați din orașele mari din Regatul Unit la începutul Celui de-Al Doilea Război Mondial [...].

Este necesar să fi discutat într-o lecție anterioară cine au fost copiii evacuați și motivul pentru care aceștia au fost nevoiți să-și părăsească locuințele din orașe, precum și să le fi arătat fotografii și alte obiecte din acea perioadă. La sfârșitul lecției respective, cercetați care erau numele de copii populare în acel moment și lăsați elevii să își aleagă un nume – Alfred și Betty sunt întotdeauna printre preferatele! Deschideți conturi pe X (Twitter) pentru fiecare copil, utilizând numele alese [...].

Pregătiți terenul (cu toată emoția de care sunt capabili profesorii). Este anul 1939, iar Londra se află sub asediu (introduceți efecte sonore). Amintiți copiilor ce nume și-au ales și lăsați-i să decidă ce personaj să interpreteze, de exemplu, un copil evacuat, o mamă care a rămas în oraș, copii sau adulți din familia gazdă etc. Informați-i că vor juca rolul din perspectiva personajului întruchipat: vor trebui să-și noteze sentimentele care îi încearcă, să descrie noile locuințe, diferențele dintre viața la oraș și cea de la țară, să-și imagineze experiența de a schimba școala, dorul față de copii etc. Singura diferență este faptul că, deși se află în 1939, s-a inventat deja X (Twitter)!